

ВТРАТА

ТЯЖКА ВТРАТА ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

8 червня не стало 23-річного Дмитра Червонюка - керівника проекту «Goldi Jeans», сина Олега і Галини Червонюків, власників Рівненського льонокомбінату і ТМ «Goldi-Льонокомбінат», що є на сьогодні найбільшим вітчизняним рітейлером готового одягу.

Саме Дмитро Червонюк, котрий наразі завершував своє навчання за фахом технолога текстильного виробництва в університеті міста Ройтлінген (Німеччина), став ініціатором і керівником проекту із запуску нової лінійки продукції під ТМ «Льонокомбінат-Goldi» - Goldi Jeans. Це мали стати перші українські джинси, виключно вітчизняного бренду. На жаль, молоде життя обірвалося на самому старті, у розпал натхнення і продуктивності. Дмитро горів цим проектом, вкладав у нього багато зусиль. Після повернення з навчання у Німеччині планував осісти у Рівному і вже підшукав житло.

У ті трагічні дні Дмитро Червонюк приїхав до України саме з виробничих питань, адже тривала завершальна стадія розробки інженерного проекту з монтажу обладнання для обробки джинсів. У четвер, 8 червня, він повертався з Києва і на трасі його мотоцикл зіткнувся з вантажівкою КраЗ, котра здійснювала розворот із лівого ряду. За інформацією патрульної поліції, першою на місце трагедії прибула «швидка». Дмитра Червонюка доправили до Коростишівської ЦМЛ, однак його травми виявилися несумісними з життям.

Напередодні Дмитро ще встиг поділитися своїми напрацюваннями і планами з журналістами столичного видання «Сьогодні», котрі завітали на Рівненський льонокомбінат саме через зацікавлення виробництвом джинсів. А також готувався разом із колективом зустріти День працівників легкої промисловості, котрий відзначали в Україні минулої неділі.

ВТРАТА

ТЯЖКА ВТРАТА ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

стор. 1

В особі Дмитра Червонюка Україна втратила не лише молоде життя, свого громадянина, а й фахівця і справжню надію вітчизня-

УКРАЇНСЬКИЙ

Процес буде максимально автоматизованим: навіть задні кишені будуть набивати машинним

ної легкої промисловості та держави в цілому.

Нині Рівненський льонокомбінат у жалобі. Виробництво працює у звичному режимі, але прапори біля входу на підприємство приспущені та пов'язані чорними стрічками. А рівняни упродовж цілого тижня приносять сюди квіти, вшановуючи пам'ять Дмитра Червонюка.

У Хмельницькому, де Дмитро Червонюк жив разом із батьками, сотні людей прийшли попрощатися із другом, колегою, молодим фахівцем, на якого багато хто покладав великі надії у сфері розвитку вітчизняної легкої промисловості. Місцевий храм був не в змозі вмістити усіх бажаних попрощатися із юнаком. Віддати останню шану Дмитру Червонюку прийшли друзі, родина, колективи усіх 4-х підприємств компанії "Льонокомбінат-Goldi" з Рівного, Хмельницького, Шепетівки та Волочиська, а також численні партнери найбільшого вітчизняного виробника одягу.

...Цієї середи, 14 червня, побачив світ новий випуск всеукраїнської газети "Сьогодні", в якому цілий розворот присвячений Рівненському льонокомбінату. І в якому останне інтерв'ю Діми Червонюка. У ньому він живий, натхненний, захоплений своєю справою і сповнений світлих прекрасних мрій. Робота з журналістами і фотографами тривала півдня. Діма охоче ділився напрацюваннями і планами, розповідав про підприємство, про навчання і практику в Німеччині, про джинси, особливості їхнього виробництва і про те, чому саме за цей напрямок вирішив узятися. Київські журналісти захоплено дивилися на Діму і слухали його з повагою, а на прощання побажали великих успіхів і щиро тиснули руку: "На Вас уся надія! Україні вкрай потрібні такі фахівці й патріоти, як Ви".

А наступного дня Діми не стало. Він робив свої перші вагомі кроки, щоб стати "Дмитром", "Дмитром Олеговичем". Але назавжди залишився Дімою... Однак джинси від "Льонокомбінат-Goldi" обов'язково будуть! Уже незабаром. Їх носитимуть мільйони людей, спочатку в Україні, а згодом і по всьому світу. І Діміне ім'я буде увічне у Goldi Jeans назавжди. Як саме це відбудеться? Деталі ще обмірковують у колективі. Але це буде одяг, яким буде пишатися Рівненський льонокомбінат і яким би пишався Дмитро Червонюк.

Далі ми наводимо фрагмент статті у газеті «Сьогодні».

Колективи Рівненського льонокомбінату – Goldi, ГО «Громадянський рух Льонокомбінат», тижневика «Льонокомбінат» і сайту «Голосно» розділяють безмежний біль непоправної втрати з батьками і сестрою Дмитра Червонюка, з усіма його рідними, близьким та висловлюють свої найщиріші і найглибші співчуття усім, хто знав Діму і переживає глибоку скорботу разом із нами. Царство Небесне і вічна пам'ять тобі, Дмитре.

ДЕНІМ

У Рівному запускають у пошив перші посправжньому українські джинси. У різний час їх намагалися виготовляти різні фірми та фірмочки, але тут уперше мають намір не просто строчити, а й виготовляти для цього власну тканину.

Тканина настільки специфічна в технології, що її досі не ткали не тільки в Україні - у світі в принципі не так уже й багато виробників деніму, пояснюють технологи підприємства. Коло лідерів цього ринку вузьке: компанії Японії, США, Італії і Туреччини. До того ж, варіантів сировини не так уже й багато - годиться лише мексиканська, зім-баввійська, барбадоська та індійська бавовна. Остання, ймовірно, найширше використовується у світі, близько половини всієї джинсової тканини світу роблять з неї, саме індійську (або китайську) сировину і будуть використовувати для українського деніму (фурнітуру - звідти ж). Рівненський льонокомбінат, з 2011-го запущений заново в роботу, вже закупив дороге обладнання для цього, підготував місце в цеху, готується набирати додаткових робочих і очікує доставки останньої замовленої партії італійських машин для обробки (варіння, нанесення потертостей, дірок) готових виробів.

«Здавалося б, така проста річ, а насправді джинси - це ціла наука! Адже спочатку всі вони з'являються на світ темно-синіми, і тільки спеціальними пристосуваннями їх доводять до ніжно-блакитних кольорів з потертостями. Пошити простіше, ніж обробити, - пояснив нам автор проекту, син нинішнього власника Льонокомбінату Дмитро Червонюк. - Інвестиції в наші майбутні джинси вже склали близько мільйона євро».

Діма - студент німецького вузу, після закінчення навчання (на технолога) цього літа збирався повертатися додому і з головою піти у виготовлення культового одягу - мовляв, їх хоч і створювали як одяг для робітників, але тепер рідкісну шафу можна без них уявити. Тому для початку, за словами Червонюка, на конвеєр запустять близько 20 моделей штанів дитячих і дорослих, за 8-годинну зміну відшиватимуть 1000 одиниць.

способом, а не вручну.

Останні півроку над їх дизайном тут трудяться в поті чола, навіть дизайнера-консультанта з Італії запрошували. Закупили більше 300 зразків тканин і готових виробів, щоб досконало вивчити склад тканин, модні фасони і вивести свою оптимальну формулу. «Хочемо, щоб наші джинси носити було не соромно».

Поки, за словами Дмитра, акцент зроблять на цікаву класику: мовляв, у Hugo Boss AG, наприклад, 70% прибутку забезпечує лише 30% асортименту, і ця третина - вічно популярна класична моделі.

Купами деніму сьогодні завалена конференц-зала комбінату, над ним чаклюють хіміки-технологи і художники - вирізають шматочки, роблять свої позначки, обирають найкращий з декількох десятків проб лейблів. Нам показують новісіньку італійську техніку, за яку вже скоро сядуть оператори.

«Розставити їх по двох лініях - вже інженерія, є своя виробнича специфіка. Діма перервав навчання, щоб особисто керувати процесом», - пояснює те, що відбувається в шумному цеху, Світлана Герасимчук, керівник медіа-групи Льонокомбінату. - Він проходив практику на виробництві Hugo Boss AG і зажеврив ідеєю власного деніму».

«Хочу, щоб українці носили українські джинси. Ті, що зараз імпортуються на наш ринок, коштують, як на мене, невиправдано дорого. Якщо турки, китайці можуть їх шити, чому не ми?» - на прощання відповідав нам Діма, чому планує осісти не в благополучній Німеччині, а повернутися додому і починати важку справу з нуля.

Інтерв'ю з газетою «Сьогодні» виявилось для Діми Червонюка останнім - наступного дня, 8 червня, він трагічно загинув у ДТП. Але джинси будуть обов'язково, і бренд присвятять пам'яті автора ідеї.

Редакція висловлює щирі співчуття рідним і близьким у зв'язку з тяжкою втратою.

Тетяна НЕГОДА,

газета «Сьогодні», № 105 (5478) від 14.06.2017 р.